

I et svar på spørgsmål 114 svarer statsministeren bl.a. følgende: "Der foreligger ikke for mig noget som helst, der indikerer, at Folketinget har fået nogen form for misvisende eller forkerte oplysninger, og derfor er der heller ingen falsk melodi at tage stilling til."

I betragtning af sagens karakter er der tale om et yderst problematisk svar, som ligger i forlængelse af svaret den 13. oktober 1993. Heller ikke den 27. oktober 1993 havde Folketinget fået en fyldestgørende redegørelse om betydningen af anskaffelsesprisen og hjemmeproblematikken.

Statsministerens besvarelse må imidlertid efter de for udvalget foreliggende oplysninger ses på baggrund af den manglende orientering af ham, og der er således ikke grundlag for nogen misbilligelse.

Vedrørende samrådet i Folketingets Erhvervsudvalg den 28. oktober 1993 er der ingen kommentarer til besvarelserne fra statsministeren og den daværende industriminister, Jan Trøjborg.

Til brug for samrådet var der udarbejdet et notat dateret den 28. oktober, som blev uddelt til Erhvervsudvalget den 29. oktober 1993. Notatet dannede udgangspunkt for Ole Stavads besvarelse af samrådsspørgsmålene.

Notatet berører ikke de for sagen centrale spørgsmål, og det er fremgået, at heller ikke Ole Stavad under samrådet nævnte, at der var problemer med Spar Nord's fradrag på 173 mio. kr. Ole Stavad har i Det Særlige Undersøgelgesudvalg lagt vægt på, at sagens rette sammenhæng først går op for ham den 28. om aftenen, dvs. efter samrådet i Erhvervsudvalget. Han har endvidere lagt vægt på, at Spar Nord efter hans opfattelse var enig i Kammeradvokatens notat, der blev omdelt på samrådet.

Som tidligere omtalt er der ikke enighed mellem Stavad og Giversen vedrørende påstanden om, at Spar Nord også skulle være enig i, at overtagelsesprisen udgør en overgrænse for, hvor meget af de 173 mio. kr. Spar Nord kan udnytte.

Det er fremgået, at Ole Stavad efter den 24. oktober bliver usikker på, om sagen indeholder problemer. På den baggrund kan det forekomme uforståeligt, at han tilsyneladende fortsat bedyrer, at sagen ikke indeholder problemer.

På den anden side skal det understreges, at embedsmændenes orientering af Ole Stavad efter det oplyste frem til den 28. oktober om aftenen ikke indeholder de centrale problemstillinger. Stavad bliver således ifølge hans oplysninger til udvalget ikke orienteret om, at Spar Nord i den konkrete sag ikke kan få et lovligt skattefradrag på 173 mio. kr., før Chresten Amby gør rede for sagen på et møde med SF den 28. oktober om aftenen.

På mødet med SF bliver Ole Stavad endeligt klar over, at Spar Nord på baggrund af den faktiske skattemæssige anskaffessum ikke er i stand til at få et fradrag på 173 mio. kr. Det skal bemærkes, at det ifølge Ole Stavads forklaring først er efter Chresten Ambys diskussion med Kammeradvokaten og gennemgang af sagen, at det stod klart for Ole Stavad, at den skattemæssigt opgjorte anskaffelsespris ikke kunne ændres nævneværdigt.

Samrådet den 1. november 1993 fandt sted efter et begivenhedsforløb, hvor Spar Nord den 29. oktober blev orienteret om, at man i praksis ikke kunne få et fradrag på 173 mio. kr.. Efter et møde med en række embedsmænd om aftenen den 29. oktober meddeler regeringen, at Spar Nord kan få fri proces til en retssag imod staten. Efter at Spar Nord afviste denne mulighed, besluttede regeringen den 30. oktober 1993, at der skal iværksættes en undersøgelse.

Statsministeren gør på samrådet den 1. november 1993 rede for hele sagsforløbet.

Det er bemærkelsesværdigt og kritisabelt, at regeringen efter aftenmødet med SF den 28. oktober 1993 fremfører en fortolkning af telefaxen, ifølge hvilken Spar Nord i praksis ikke er berettiget til et fradrag på 173 mio. kr. Under hele forløbet kan der for regeringen ikke være tvivl om, at Spar Nord mener at have fået et fradrag på 173 mio. kr., som ikke er begrænset af anskaffessummen. Dette understreges yderligere af, at Ole Stavad til undersøgelsesudvalget (den 22. marts 1995, bilag 159, side 7) har udtalt, at Chresten Amby på mødet belærte ham om, "at det var alment kendt i pengeinstituttet, at i forbindelse med en bankredning skulle man have noget på skatten, og derfor anså han det for naturligt, at det forventede Spar Nord også at få". Det skal anføres, at Ole